

Vom indica, pe regiuni și raioane, principalele localități în care se pot face în prezent studii de dialectologie slovacă.

Regiunea Maramureș : *Certeze, Negrești, Vama, Boinești* (rn. Oaș) ; *Chegea* (rn. Tășnad).

Regiunea Crișana : *Budoi, Borumlaca, Săcalășău, Cuzap, Fegernic, Suplacul-de-Barcău, Valea-Cerului, Vărzari, Chioag, Brusturi, Ciutelec, Pățal, Săliște, Trie, Margita și alte cîteva* (rn. Marghita), *Valea-Ungurului, Halmășd, Plopis, Ip, Iaz, Tusa, Zalnoc, Aleuș, Camăr și alte cîteva* (rn. Simleu) ; *Borod, Sînteu, Huta-Voivozi, Valea-Tîrnei, Socet, Peștiș, Groși, Lugaș, Tigăneștii-de-Criș, Cuieșd, Luncșoara, Pădurea-Neagră, Aleșd, Aușeu și alte cîteva* (rn. Aleșd) ; *Bicaci, Tăut* (rn. Salonta) ; *Țipar*, (rn. Criș) ; *Chereluș, Mocrea* (rn. Ireu) ; *Buteni, Prunișor, Sebiș* (rn. Gurahont).

Regiunea Banat : *Nădlac, Pecica, Semlac, Șeitin, Felnac, Peregul-Mare* (rn. Pecica) ; *Brestovăț, Scăiuș, Teș* (rn. Lugoj) ; *Lovrin*, (rn. Sînnicolau-Mare) ; *Bulgăruș, Gottlob* (rn. Jimbolia) ; *Herneacova, Recaș* (rn. Timișoara) ; *Jupa, Oțelu-Roșu* (rn. Caransebeș) ; *Pincota* (rn. Ilia), *Surducul-Mare, Mercina, Vrani* (rn. Oravița) ; *Tomești* (rn. Făget) și alte cîteva localități¹.

Din toate acestea, la sfîrșitul primului pătrar al secolului al XX-lea erau considerate comune slovace *majoritate* următoarele² (în ordine alfabetică) : *Borod*, p. 72; *Borumlaca*, p. 73, *Budoi*, p. 76; (*Socet-*) *Fordulău*, p. 108; *Huta-Voivozi*, p. 118; *Nădlac*, p. 139; *Peregul-Mare*, p. 149; *Săcalășău*, p. 161; *Țipar*, p. 187; *Valea-Termei* (azi : *Valea-Tîrnei*), p. 193; *Valea-Ungurului*, p. 193; *Vărzari*, p. 194.

În secolul al XIX-lea existau cîteva colonii slovace și pe teritoriul regiunii Suceava³.

Localitățile din R.P.R. în care sînt semnalati cel mai devreme slovacii se află în Banat. După cum informeaază Karl von Czoernig, slovacii ar fi fost colonizați aici precum urmează : la *Czakovar* (districtul Torontal) — în 1724; la *Bakovar* (districtul Temes) — în 1783; la *Ebendorf* (azi com. *Stiuca* din raionul Lugoj) — în 1786; la *Vecsháza* (districtul Krassó) — în 1791⁴.

Cea mai mare localitate slovacă și totodată centrul cultural al slovacilor din R.P.R. — *Nădlac*, datează de peste două secole (1749), iar graiul de aici prezintă identitatea cu graiurile slovace centrale⁵.

Coloniștii slovacii stabiliți în secolele al XVIII-lea și al XIX-lea pe teritoriul Crișanei, Ardealului și Banatului reprezintă nu un singur, ci diverse graiuri slovace. Aceasta atrage necesitatea de a se studia graiurile actuale din fiecare localitate în parte.

[5. Graiurile bulgare]

Purtătorii graiurilor bulgare actuale din țara noastră sînt concentrați în cîteva localități din regiunea Banat : *Vinga* (rn. Arad), *Denta, Ceacova, Breștea*, (rn. Ceacova) ; *Beșenova-Veche, Colonia-Bulgară sau Telep* (rn. Sînnicolau-Mare).

¹ Vezi I. St. Ioachimescu și A. Kudrnak, *Republika Cehoslovacă*, București, 1924, p. 116.

² N. Istrate, *Indicatorul comunelor din Ardeal și Banat*, Cluj, 1925.

³ Vezi Ion I. Nistor, *Cehoslovacii și români*, în revista „Codrul Cosminului” VI, 1929—1930, p. 300.

⁴ Vezi N. M. Popp, *op. cit.*, p. 49—53.

⁵ Vezi P. Olteanu, *op. cit.*, p. 214, nota 208.